

(א) מקואות פ"ו מ"ב ו"ט

בר"ש ונבנצ"ס וכמור"ט.

(ב) נבנשה דמקואות איחא דלי שזא מלא ולבן כתב ה"ר"ש דהא דליתא כלן הוא ברייתא ע"ש ולפ"ד ה"ר"ש יס לגרסו הכא דמינא אפן היא גופא ז"ע מ"ט לא הניח ה"ש.

(ג) [מוספתא פ"ג].
(ד) עדות פ"א מ"ד,
(ה) נבנשה איחא דבנצ"י,
(ו) כלס פ"י מ"א,
(ז) [אמרו להס כל"ז, ח],
(ח) [נעיל כל],
(ט) [נעיל כל].

—◆—◆—◆—

הגהות הב"ח

(א) גב' ומיס המערבין.
נ"ב כלמס או מיס המערבין צניטה לר"ך עירוב כשפותר העוד:
(ב) רש"י ד"ה והני מילי הא דלמרינן:
(ג) ד"ה על טהרה יין ושמן ומותר לקבל מימין:
(ד) תוס' ד"ה מאי איכא וכי משמע לקמן דקאמר והני מילי:

—◆—◆—◆—

גליון הש"ס

גב' שלא היא כל אחד ואחד הולך. ע"י מור"ט רפ"ה דפרה:

—◆—◆—◆—

רבינו חננאל

לחתי משום מעלה אחת משום חציצה ששר לרובא אחת עשרה. ואמרין מבי איכא בין לר' אילא ואי רבא איכא ביניהו סל וגרותני שמילאן כלים והטבילין שרבי אילא סבר כבירן חוצץ ואין טבילה עולה לתן ורבא סבר כי אמרינן אין מטבילין בתוך כלים כגון כוסות בכוסות או כוסות בקערות או קערות בקערות וכיוצא בהן שיש בהן מי שפיהן צר וחיישנין דלמא אתי לאטבולי במי שפיו צר פחות מב' אצבעות שחוקת אבל סל וגרותני פומייהו וירוחן טובא לא חיישנין דהא ליכא סל וגרותני פחות פומייהו מבי אצבעות ואודא רבא לטעמיה דאמר סל וגרותני שמילאן כלים שפיהן צר וחיישנין דלמא והטבילין טהורין מקוה שחלקה בסל וגרותני הטובל שם לא עלתה לו טבילה מפני שחוקת אבל סל וגרותני פומייהו ואין נמצאין מ' סאה במקום אחד. ואי אמרת האיכא נקבים קטנים שהמים מנבצעין בהן כמו נביעת מים לא מטהרין כהאי גוונא דהא ארעא כולה חלחלי מחלחלה ובעינן עד איכא מ' סאה במקום אחד וה"מ א' בסל וגרותני שהן טהורין אבל אם הן טמאין וצריך להטבילן מגו דסלקא להו טבילה סלקא נמי טבילה להני כלין דבגוייהו כמו הדלי דתנן במקואות פ"ו דלי שהוא מלא כלין והטבילן הרי אלו המים מעורבין עד שיהא מעורבין כשפותר הנוד ותרצינה הכי אם לא טבל חכלי אלא הוא טמא וצריך להטבילן כמים

וּכְחַלְלָה וְעוֹצִיָּה, והן צ' אצבעות חזרות למקומן שאדם יכול לגלגל בתוך חללו צ' אצבעות לכל זד היו עירוב ומטבילין אף כלים והאי נמי חשש טומאה דאורייתא היא: **גְּרוּסָנִי**. סל גדול מאד שזו מסננין היין צעת הצרכי ונותנין אותו צו ויורד לצור כדלמרינן במסכת ע"ז (דף נו:) שלא החזיר גרותני לגת: **טְהוּרִין**. אף לקודש. ורבא לטעמיה דלוקי טעמא גזירה משום כלי שאין צפיו כשפופרת הנוד ובסל ובגרותני ליכא למיחש להכי: לא **עלסה** לו **טבילה**. שעשאן כז' מקואות ואין שיעור לא צזה ולא צזה אע"פ שהמים מחבנין בין אריר הננרס אין זה חיבור: **דהא ארעא כולה מחלחלה**. והמים הנוצעין כאן צאין מנהר גדול ולא חבצנין כמחוצר דצענין מ' סאה במקום אחד: **והני מילי**. (ג) דלמרינן המטביל בכלי שאין צפיו כשפופרת הנוד טמאים בכלי טהור שלא היה הכלי חציון רריך להטביל: **אצל**. אם הוא רריך להטביל: **מיגו דסלקא טבילה לגופו של כלי**. לטעה מוכי ע"י מיס הנכנסין דרך פיו דכטומאתו כן טהרתו סלקא נמי טבילה לכלים שצמחי: **הרי אלו טהורין**. לתרומה ולא חלק בין פיו רחב לפיו קצר: **ואס לא טבל כו'**. כדמפרש לה ואס אין רריך להטבילו: **המים המעורבים**. למקוה ואתה צא לטהר על ידיהן כלים שצמחם עד שיהו מעורבין דרך פה רחב כשפופרת הנוד: **והא דר' אילא**. דלוקי(ט) טעמא משום חליצה וסל וגרותני נמי כשאר כלים דמו והמטביל כלים לתוכן אינן טהורין לקודש ורבא דלוקי(ט) טעמא דמתיני משום עירוב מקואות והא צסל וגרותני ליכא למיחש וטהורין תנאי היא: **למאן קאמרינן חצרים**. למי אנו חומרים הוראה זו שלא יטביל כלי בתוך כלי לחצר דלילו עם הארץ לא אחי קמן למשאל הלכך לתרומה ליכא למיחש דהא מידע ידיע שיעור עירוב מקואות ולענין כבידו של כלי נמי אם כבד הוא מגביהין אותו: **א"ה קודש נמי**. על כרחך מתיני דקתני אצל לא לקודש כחצר עסקינן דאי ע"ה מי ציית לך ומי אחי קמן למשאל טעמא: **תרומה נמי חוי ליה**. ישראל עם הארץ ומטביל ומשתמש צו תרומה וחס"כ ומתנה להם: **לא מקבלינן**. תרומה מעס הארץ אלא צשעת הגימות והצדים שהכל מטהרים את כליהן ע"פ חכמים כדתנן (לקמן דף כד:) עצרו הגימות והצדים והציאו לו חצית של תרומה לא יקבלנה ממנו: **על טהרם יין ושמן**. (א) לקבל מידס יין לנסכים ושמן למנחות כדתנן במתימתין (לקמן דף כד:) חומר בתרומה צשיודה נאמנין על טהרת יין ושמן: **וצונה צמה**. צשעת איסור הצמות ומקטיר לשמים: **כרי יוסי**. דלילו לרצנן לא מקבלינן כדלמר בפסחים

צפ' אלו עוברין (דף מטו:) **וניחוש לשאלה**. לא נטבול כלי בתוך כלי לתרומה דלמא חזי עם הארץ ועביד הכי ולאו שאלין את כליהן ומשמשין בהן: **דסנן**. צמתני דשיילינן מנייהו: **כלי חרס מלי על הכל**. אם מוקף כמיד פתיל צאהל המת. ח"נ המת צבית וטהרות צעלייה וארובה פתוחה מן הבית לעלייה והושיצו כלי חרס צפתחה וכלי חרס חוץ צפני הטומאה דלינו מטמא מגבו ומלי על כל מה שצעלייה: **שהוא טמא כו'**. הכלי הזה היה טמא מתחילתו קודם שנתנו ע"ה על פי הארובה: **והלא טיהרסם אוכלין ומשקין שצמחו**. אם היה מוקף כמיד פתיל צאהל המת והיה השאן לעצמו

מאי איכא בין רבא דר' אי"א. קשיא למורי איכא צינייהו טובא כלי חציון כשהטביל כלי בתוך כלי למאן דמוקי לה משום חליצה שיך בין צחציון בין צפוי כשפופרת הנוד ליכא

וכחללה בשתי אצבעות חוזרות למקומן סבר לה כהא דאמר ר"נ אמר רבה בר אבוה אי"א מעלות שנו כאן ישש ראשונות בין לקודש בין לחולין שנעשו על טהרת הקודש אחרונות לקודש אבל לא לחולין שנעשו על טהרת הקודש מאי איכא בין דרבא לדר' אילא איכא ביניהו סל וגרותני שמילאן כלים והטבילין למ"ד משום חציצה איכא למ"ד משום גזירה שמא יטביל מחטין וצינוריות בכלי שאין בפיו כשפופרת הנוד סל וגרותני שאין בפיהן כשפופרת הנוד ליכא ואודא רבא לטעמיה דאמר רבא סל וגרותני שמילאן כלים והטבילן טהורין ומקוה שחלקו בסל וגרותני הטובל שם לא עלתה לו טבילה דהא ארעא כולה חלחולי מחלחלא ובעינן דאיכא מ' סאה במקום אחד יהיני מילי בכלי טהור אבל בכלי טמא מיגו דסלקא טבילה לכוליה גופיה דמנא סלקא להו נמי לכלים דאית ביה (ב) דתנן (ג) כלים שמילאן כלים והטבילן יהרי אלו טהורין ואם לא טבל מים המעורבים עד שיהיו מעורבין כשפופרת הנוד מאי קאמר ואם לא טבל ה"ק ואם אינו צריך להטבילו (ב) ומים המעורבין עד שיהו מעורבין כשפופרת הנוד והא דרבא ודר' אילא תנאי היא דתניא (ה) סל וגרותני שמילאן כלים והטבילן בין לקודש בין לתרומה טהורין אבא שאול אומר לתרומה אבל לא לקודש אי הכי תרומה נמי למאן קאמרינן יחברים חברים מידע ידיע א"ה קודש נמי חזי ליה ע"ה ואזיל מטביל תרומה נמי חזי ליה ע"ה ואזיל מטביל לא מקבלינן מינייהו קודש נמי לא נקביל מינייהו הויא ליה איבה תרומה נמי הויא ליה איבה לא איכפת ליה דאזיל יהיב ליה לכהן עם הארץ חבריה ומאן תנא דחייש לאיבה רבי יוסי היא דתניא א"ר יוסי מפני מה יהכל נאמנין על טהרת יין ושמן כל ימות השנה כדי ש' שלא יהא כל אחד ואחד הולך ובונה במה לעצמו ושורף פרה אדומה לעצמו אמר רב פפא כ'כמאן מקבלינן האידינא שהדותא מע"ה כמאן כרבי יוסי וגיחוש לשאלה דתנן (ג) כלי חרס מציל על הכל (ג) דברי ב"ה ב"ש אומרים (ג) אינו מציל אלא על אוכלים ועל המשקים ועל כלי חרס אמרו להם ב"ה לב"ש מפני מה (ג) אמרו ב"ש י מפני שהוא טמא ע"ג ע"ה יואין כלי טמא חוצין אמרו להם ב"ה והלא טיהרתם אוכלין ומשקין שבתוכו אמרו להם בית שמאי כשטיהרנו אוכלין ומשקין שבתוכו לעצמו

חומר בקודש פרק שלישי הגיגה

כב.

ה א מ"י פ"ב מהלכות אבות הטומאות ה"א:
ו ב מ"י סס הלכה טו:
ז ג ד ה ה"י סס הלכה א' ופ"ג מהלכות מקואות הלכה טו ופ"ו הלכה ח טוש"ע י"ד סימן רל פספף טו:

ח ו מ"י סס פ"ג הלכה טו ופ' י"ג מהלכות מטמאי משכב ומושב הלכה א':

ט ז מ"י סס פ"א מהלכות מטמאי משכב ומושב הלכה א':
י ה מ"י פ"א מהל' עדות הלכה ז וע"י סס צ"מ טוש"ע ח"מ סימן רל פספף יז:

יא ט י ב מ"י פ"ג מהלכות טומאת מת הלכה א':

—◆—◆—◆—

רבינו חננאל (המש"ך) טבילה עד שיהו המים מעורבין מה שבמקוה עם המים שבתוך הדלי כשפופרת הנוד. ואם אין שם זה השיעור הדלי כיוון שהיה טהור חולץ המים כמין כחל בתוך המקוה. ואוקימנא לדר' אילא ודורבא כתנאי. ומקשה מ"ט לא חיישין לתרומה אלא מטהרינן וקבשן לא מטהרין דגורין בקדש שמא יטבול מחטין וצינוריות בכלי טהור שאין בפיו כשפופרת הנוד בתרומה נמי נגזור ופריך רבא כי מטהרינן בהטלת כלין בתוך כלין בתרומה לחברים מטהרינן ידיעי ולא אתו לאטבולי בכלי שאין בפיו כשפופרת הנוד. ומקשינן אי הכי קדש נמי נשרי ונימא לחבר שרינן ליה ידיע ולא אתי למיטעא. ופריקין בקדש חיישנין דלמא חזי ליה עם הארץ דטביל כלי בתוך כלי שבפיו כשפופרת הנוד. ומקשינן תרומה נמי נגזור משום עמי הארץ. ופריקין בכלי שאומר ע"ה אני הטבלתי בתרומה אין מקבלין להימונן לפיכך לא אכפת לן. אי הכי בקדש נמי לא נקבל מיניה ונטהר כלין הנטבלין בתוך כלי בקדש כמו שמהרין בתרומה. ופריקין אם לא נקבל מע"ה טהרת כלין בקדש קושרין איבה על החבירין שאמרו וכי אנן אין אנו מבני ישראל שאינכם מאמינים אותו. אי חיישת משום איבת ע"ה אפילו בתרומה ניהוש. ופריקין בתרומה אין חוששין אם לא יקבלה הכהן חבר ממנו הולך ונותנה לע"ה כהן כמותו אבל הקדש לא יכיל למיביהו אלא לחבר ועלתה משום איבת ע"ה לא מטהרין כלים בתוך כלים לקדש אפילו לחברים ור' יוסי הוא דחייש לאיבה של ע"ה. ובר' יוסי מקבלין עדותו של ע"ה. ומקשינן ותוב וניהוש לשאלה דלמא שאלו חבר כלי מע"ה לא שאלו. והא מתינין כשטיהרת את הכלי טיהרותן לך ולו אלמא שאלו חברים מהם. ופריך רבא כי שאלין שבתוכו לימרו דמטבילינן

^[1] מש"כ רבינו חננאל בגלות גרותני ז"ע דהא סבל וגרותני לעולם יס בהן כשפופרת הנוד ומותר לטבול בהם אף אם הן טהורין ועי' רש"י ד"ה וה"מ וז"ע